

Подайтѣ себѣ на та чѣдо мой, говори: да предовѣшъ всѣхити доври-ны на свѣта: зашто си дѣте послушайко, и внемашъ на майчени-ти си советы.

4.

Возлюбленны ти ми родители говорятъ, когато сѣдна при трапѣза-та за да ѣмъ, дѣлаженствемъ да внемашъ, да самъ благочїненъ въ ѣденїе-то.

Подобавъ, говорятъ, да пазъ чїсты на трапѣза-та, ножа, вїлка-та, ложїца-та, и рѣ-кокѣрпата: зашто ѣнакъ сѣ докарка гнѣсность.

Подобавъ да внемашъ да не намащамъ трапѣзника: и когато ми сѣ намащани рѣцѣ-ти да ги ѡваремъ на рѣковрѣсатъ.

Подобавъ говорятъ да ѣмъ съ велико, благочїнїе, за да не докарамъ гнѣсность на солдници те.

Вше говорятъ родители ти ми, какъ и вразговарятъ да самъ благочїненъ, когато самъ при трапѣза-та: както и на всѣко ѡвхѡжданїе, зашо многождъ и безчїнный разговоръ, кой то вѣка безразумъ, докарка гнѣсности.

За то азъ, когда хортѣвамъ, перѣбомъ сѣ смѣсамъ, како подобавъ да хортѣвамъ, и посаѣ казвамъ дѣла-та: и съ тоѣ спосѡвъ пазъ ѡтѣческа-та заповѣдъ, и не докарвамъ гнѣсность.